

Ufojen paluu

OLIN KESÄLLÄ Futucast-podcastissä keskustelemasa Skepsiksen kiinnostuksenkohteista (jakso julkaistiin 9.8. ja se on kuulemma oikein mielenkiintoinen). Koska suurin osa keskustelunaiheistamme oli minulle entuudestaan hyvin tuttuja, mieleeni jäi vahvimmin se yksi, joka ei ollut: Yhdysvaltojen tiedustelupalvelun kesäkuussa julkaisema alustava selonteko (Preliminary Assessment) niin sanotuista tuntemattomista ilmakehäilmiöistä (Unidentified Aerial Phenomena). Olin toki kuullut julkaisusta aikaisemminkin, mutta ohitin tuolloin asian oletamalla, että Hesari kyllä kirjoittaisi etusivullaan, jos tuloksissa olisi jotain aidosti merkittävää. Tällä kertaa kuitenkin kiinnostuin asiasta, kun podcastin juontajat tunnustivat, että selonteko sai heidät harkitsemaan aiempaa vakaumustaan ufoista täytenä huuhaana.

Toinen podcastin juontajista lupasi lähettää minulle aiheesta lisätietoa ja sainkin sähköpostiini linkit Youtube-videoon, kahteen NY Timesin artikkeliin ja varsinaiseen selontekoon. Youtube-video oli viime vuoden elokuulta, joten se ei suoranaisesti liittynyt selontekoon. Videossa käsitellyt ufohavainnot olivat kuitenkin ilmeisesti samoja, jotka sisältyivät selonteon tausta-aineistoon. NY Timesin artikkelit olivat puolestaan pitemminkin keskustelunavauksia kuin tutkivaa journalismia. Niiden mielenkiintoisin anti oli hypoteesi, että Yhdysvaltojen hallinnon suoranainen leikitely ufohavainnoilla on saattanut ruokkia kansalaisten epäluottamusta viranomaisiin ja luoda edellytyksiä ulkovaltojen vaikuttamisyriyksille sekä salaliittoteorioiden yleistymiselle. Avoimempaa ja suurempaa suhtautumista mahdollisiin ufohavaintoihin pidettiin erittäin terveenä.

Varsinainen selonteko on kieltämättä mielenkiintoinen, vaikka se on erittäin neutraalisti, jopa tylsästi, kirjoitettu. Takana olevan hankkeen tarkoituksena on antaa valtiohallinnon ylimmille elimille yleiskuva uhista, joita tunnistamattomat ilmakehäilmiöt mahdollisesti muodostavat Yhdysvalloille. Selonteossa pohditaan myös edellytyksiä ilmiöiden tunnistamiselle ja tutkimiselle. Tiedustelupalvelu onkin jo jakanut tunnistamattomat ilmakehäilmiöt viiteen

eri kategoriaan: ilmassa leijuvat epämääräisyydet (linnut, muovipussit, karanneet ilmapallot jne.), luonnolliset ilmakehäilmiöt, teolliset tuotokset (kuten armeijan salaiset prototyypit tms.), vihollisvallan järjestelmät sekä *muut ilmiöt*.

Tutkittujen havaintojen tarkkaa määrää ei selonteossa suoraan kerrota, mutta ilmeisesti niitä on noin parisataa. Suurin osa niistä on valtiollisia (varsinkin armeijan) havainnoita ja ne keskittyvät paljolti paikkoihin, joissa armeijalla on kaikkein kehittyneintä tutkateknologiaa, kuten tukikohtien ja laivoihin. Selonteossa myönnetään tästä seuraavan epävarmuustekijöitä, koska käytettyjen laitteiden sensorit on yleensä kehitetty johonkin tiettyyn tarkoitukseen, eikä niitä ole suunniteltu yllättävien ilmakehäilmiöiden havaitsemiseen ja tunnistamiseen. Myös laitevikojen tiedostetaan olevan mahdollisia. Hankkeessa tunnistettiin myös muunlaisia haasteita, esimerkiksi ihmisten haluttomuus puhua havainnoistaan, koska pelkona on, että heitä pidettäisiin hörhöinä. Havainnot, jotka tiedustelupalvelu on saanut kerättyä ja tutkittua, ovatkin olleet kaiken kaikkiaan sekalaisia, ja yhdistävien tekijöiden löytäminen on ollut hankalaa.

Kun selonteko on näinkin skeptinen, olisi helppoa vetää omakin epäily tappiin ja ampuu alas koko ajatus ufoista. Sitähän meiltä skeptikoilta odotetaan, aina pitäisi olla taistelemassa rokotuskriittisiä, ufouskovaisia, homeopaatteja ja milloin ketäkin vastaan. Skeptikot eivät kuitenkaan ole kaikkien alojen asiantuntijoita eivätkä päivystäviä dosentteja. Skeptisyys on ennen kaikkea maailmankatsomus, johon sisältyy se, ettei kaikkea niele pureskelematta. Se jättää silti tilaa uteliaisuudelle ja sen pohtimiselle; ”mitä jos...?”

Tällä kertaa oma pureskeluni johti toteamukseen, että voihan niissä ilmiöissä jotain perää olla. Tunnustuksesta, että meille ennestään tuntemattomia merkittäviä ilmakehäilmiöitä saattaa olla olemassa, on tietysti vielä todella pitkä matka oletukseen, että ulkoavaruuden olennot vierailevat planeetallamme toistuvasti. Huomaan kuitenkin olevani ajatuksesta innoissani ja toivovani, että ufot tekisivät vihdoin paluun populaarikulttuuriin! Ehkä tässä asiassa minä, kuten Fox Mulderkin, haluan uskoa – ainakin hieman. 🐾